

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

I. Dies Aprilis. Aliis tempora desunt; alii temporibus supersunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

& quidquid è cæteris amatūr , ejus unius gratia
metur , qui solus omnibus amandi dat potestatem
qui unus amoris omnis est Auctor, & hæres, soloque
sui amoris amatores , patitur cohæredes. Amantūr
sui amoris amatores , patitur cohæredes. Amantūr
ordinem suggeram , dum tradam methodum primū
declinandi à malo , deinde faciendi bona , ut male
esse desinas, & bonus esse incipias, donec summō
no à te posseſſo gaudeas. Amanti artem docebit
qui unus in cœlesti Academia est Amoris didasculus
Spiritus Sanctus. Amanti facilitatem hauries ex
quenti amoris usu, & exercitio. Amoris fervore
mutuaberis quotidiana summi Boni meditatio
Unum in hac Amoris palæstra cave, ne ullum aman
di statuas terminum , nec definiās tuum amore
certis limitibus temporis , qui amori æterno es con
ditus. Sic amore temporis, fœneraberis amore in
ternitatis : sic nundinaberis amando ipsam amabil
tatem, hoc est, Amorem omnium Amorum. Quod
dianam Amori tuo annonam è cœlo suppeditabili
bi quotidiana tessera ; ut qui amori es devotus, nō
perenne sit amandi non tantum desiderium , sed et
ercentium. Ne sis illi in redamando ingratus; à quo
possis amare , accepisti gratiam. Enimvero, est
rum illud Poëtae Pronuntiatum:

Est amor ingratuſ: cūm non ſit amator amati.

I. DIES APRILIS.

Aliis tempora defunt ; alii temporibus ſu
perfunt. Valerius Maxim. l. 8. c. 7.

I. Es

Martius
Aprilis.
s graia
testatae
s, soloq
Amant
Aman
um prim
, ut mal
immob
docebita
lidascul
ries exf
fervorm
ditation
um amio
n amore
no es co
morena
n amabil
m. Quod
editabito
vorus, nbi
n, feder
s; à quo,
ero, estw
MASS.
ribus su
I. Es

I. **E**NITERE HOCCE, quem Deo
auspice ordiris, mense; sic
utaris illius tempore, ut sis
ex numero potius illorum, quibus
tempora desunt, quam qui temporibus supersunt:
hoc est, sic utere tempora, ut nullum tibi effluat illius
momentum sine meriti acquisiti fœnore. Tempus
de omib[us] triumphat. Nihil est tam firmum, quod
non vi temporis imminuat: nihil tam sanum,
quod non marcescat: nihil tam solidum, quod non
frangatur: nihil tam benè custoditum, quod non
corrumperatur: nihil tam sincerum, quod non adul-
teretur. Denique tempus in omnia, & omnes do-
minatur, præterquam in æternitatem. Quid ambigis,
quin & in te, qui es spolium, & in vitam tuam, quæ
et ludibriū temporis, dominetur. Itaque tempus
edax, immò vorax, ne dicam rerum omnium vorago,
h[oc] mense tibi adimet triginta dies: forsitan ante ulti-
mum illius mensis diem, obibis diem extremum,
Nunc igitur extremum adhibe conatum, ne hisce,
quæ tibi Dei munificentia indulgentur, triginta die-
bus, vivas more Barbarorum in diem; sed ritu Chri-
stianorum in annos æternos. Sic mensis hujus tem-
pus impende, ut in fine mensis, ita impensi temporis
nec pudeat, nec pœnitentiat.

II. Hic mensis non est tibi datus ad otium, sed
ad laborem: non ad pacem, sed ad bellum. Ne fru-
strā sis: non potest otium ex otio nasci: nec voluptas
ex voluptate gigni. Error hic est non modò stolidus,
sed noxious. Laborandum est, ut quiescas: fiendum,
ut rideas: pugnandum, ut vincas: vincendum, ut
coronetis. Mensis Aprilis dictus est ab aperto tem-

pore: quia jam sinus terræ aperitur ut varios prorudat flores. Flos tui est symbolum: sed non quilibet flos. Audi loquentem Jesum Nazarenum, torus floridum: immo florem ipsum Naturæ, & Gratianus (*a*) *Ego flos campi.* Flores, quos ager effundit, non possunt effugere ventorum turbines, imbrum tempestates, cœli injurias, solis ardores, pecudum monitus, prætereuntium conculationes. Vis talem horam videre, Christum intuere. Hunc dæmonum & Judæorum implacabilis furor, tanquam immensam quædam tempestas invalit: hunc invidentium ardor, tanquam solis æstus, est conatus exurere: hunc iniquorum maledicta, quasi infestis sunt conatae, cœrpere. Fuit igitur flos campi: non horti, cuius aëtus bestiis & amentis excluditur: non flos lectus aspersus, qui suo è culmo recisus, nullum amplius radice succum, quo sustentetur, accipiat.

III. Age verò, hic flos campi, ferarum mortibus tempestatum injuriis, viatorum pedibus expositus, quosnam comites citè se habet? num molles, num segnes, num timidos? nihil minus, sed fortes, sed impigros, sed animosos. Ille strenua purpuratorum agmina dicit, instruit, hortatur, in armatorum hostium copias impellit. Ipse in sua palestra imprimis edocet sudendo, algendo, laborando, plagas accipiendo, & pro iis gratias referendo, ad veræ laudis culmen eniti. Cæteri, qui labores detrectant, qui aciem pulverem, tolem, dum standum est in armis, effugiunt: nec Dux sui exemplo aciuntur: perinde faciunt ac miles, dum somni nescius vigilat Imperator: dum aciem contra hostem educit, signa conser-

(a) *Cant. 2. 1.*

Aprilis.

Tessera.

247

ferit, prælium init: ille nec imperium accipiat, nec ad
arma confugiat, neque è tabernaculo prodeat: sed
altiori sonno oppressus, molliter in culcitra cubet,
vel in herba stratus, otiosè recumbat, vel plumis in-
sepultus oscitando stertat. Talis, si jure cum ipso a-
gatur, non tantum non donabitur ut emeritus mi-
les, donativo: sed inulebitur ut infamis supplicio.
Quapropter, dum cum Aprili aperitur terra, ut ger-
minet flores: esto ut flos campi, non horti: injurias,
quas perferas potius speres, quam formides: mala,
qua patiaris, magis expetas; quam horreas: adversa,
quibus premaris, ambias, non fugias. Memor, ma-
ximum esse malum, non posse pati mala: certus, ni-
hil esse malum, nisi quod te efficit malum. Semen
tristiae erit tibi seges lætitiae. Si velis esse æquus ar-
biter; quos subis labores, debes interpretari esse
Dei favores. Quo impensior fuerit, qui præcessit la-
bor; eo suavior erit, quæ sequetur quies. Sic suffra-
gio Poëtæ:

Charitas est charum, si pragustatur amarum.

2. D I E S A P R I L I S.

Initium bonorum est abstinentia peccato-
rum. *S. Ambros. enar. sup. Psal. I.*

Initium I. **Q**uod docuit David, dicendo:
boni est recessus à malo, & fac bo-
num. Et quod fecit Filius Da-
vid, noster Emmanuel, scilicet, (b)
reprobare malum, & eligere bonum, hoc ut facias,
suadere,
(a) *Psal. 36. 27.* (b) *Isa. 7. 15.*